

Eiríkur í Jákupsstovu hevur verið starvslesandi á føroysku sendistovuni í Brússel

STARVSLESTUR Í ES-FRUMSKÓGINUM

ES er ein frumskógur, har tað er ógjørligt at fáa skil uppá alt. Men tað merkir eisini, at nógv er at læra seg. Millum annað tað ger, at tann starvslesandi á føroysku sendistovuni í Brússel altíð hevur nóg mikið at takast við

Eiríkur í Jákupsstovu

Tað er ongin, sum heilt skilir, hvussu ES hongur saman.

Orðini eigur russiski sendiharrin í ES, Vladimir Chizhov, sum seinastu nógvu árinum hevur starvast við ES skipanini fyri Russland og just er vorðin róstur fyri sína óvanliga stóru vitan um felagsskapin á einum fundi um framtíðar viðurskiftinini millum ES og Russland.

Og tað er nokk ikki lygn, sum russiski sendiharrin førir fram. Eg havi lært um ES á universitetinum, havi verið við at

gera eina frágreiðing um felagsskapin fyri Javnaðarflokkin á Fólkingi og havi verið í starvsvenjing á føroysku sendistovuni í Brússel seinastu 5 mánaðirnar, men enn kemur fyri, at ein ES stovnur ella ráðgevandi felagsskapur verður nevndur, sum eg ikki havi hoyrt um fyrr.

Tað merkir tó ikki, at eg onki veit. Tann starvslesandi á føroysku sendistovuni í Brússel hevur til uppgávu at seta seg inn í mestsum øll viðurskifti, sum Føroyar hava við ES. Konkret merkir hetta, at mann skal finna upplýsingar fram, skriva frágreiðingar, gera upprit, senda

frágreiðingar heim, fyrireika fundir og nógv annað. Hartil koma nakrar serligar størri uppgávu, sum í mínum føri hava verið avtalaðar við sendikvinnuna og mest hava snúð seg um fiskivinnupolitikkin hjá ES. Tær fjóltáttaðu uppgávnar merkja til dømis, at tann starvslesandi á føroysku sendistovuni sleppur at gera munandi meira enn tey donsku, sum mestsum bara skriva samandráttir av fundum.

Umframt tær fakligu avbjóðingarnar, hevur nakað so einfalt sum góður lesi- og skriviførleiki á serliga føroyskum, men eisini enskum og donskum, alstóran týdning.

So eru eisini aðrar avbjóðingar. Hetta

snýr seg millum annað um at ganga til móttøkur og tosa eina rúgvu við fremmand fólk um øll mógulig viðurskifti. Tað ljóðar ikki so torført, men tað krevur venjing. Eftir hondini eri eg byrjaður at læra tað.

Og soleiðis er tað við nógvum her niðri. Hóast eg haldi meg hava gjørt mun, so eru skipanin og arbeiðsuppgávnar annars so mikið umfatandi, at nú eg endiliga byrji at duga tað mesta, eri eg á veg aftur til Keypmannahavnar at gera lögfrøðina lidna.

Men tað er kanska akkurát tað, sum er meiningin við einum starvslestri – at læra eina rúgvu, og so at fara víðari.

Sendistovur Føroya

Føroyar hava í dag sendistovur í Brússel, London, Reykjavík og Keypmannahavn, og ætlan er um at seta á stovn eina umboðan í Moskva eisini. Høvuðsuppgávan hjá sendistovunum er at virka Føroyum at frama. Allar sendistovurnar hava í lútuni starvslesandi, men tað hevur verið eitt sindur ymiskt við hesum. Uppgávnar hjá tí

starvslesandi, sum gongur á yvirbygnaðinum á universitetinum, eru ymiskar, og mælast kann til at seta seg í samband við uttanríkisráðgjafar á Løgmannsskrivstovuni ella til eitt av sendifólkunum hjá Føroyum, um mann hevur ætlanir um at søkja starvslestrarpláss á einari av sendistovunum.